

Sygn. akt II SA/Wa 1404/20

WYROK**W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 23 września 2020 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Sędzia WSA

Sędzia WSA

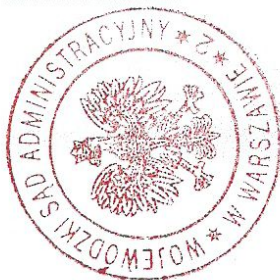
Andrzej Kołodziej (spr.)

Danuta Kania

Ewa Marcinkowska

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 23 września 2020 r.
sprawy ze skargi Adama Szłapki
na decyzję Telewizji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie
z dnia 19 czerwca 2020 r. nr TVP/BZ-RS/027-6/2020
w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

1. **uchyla zaskarżoną decyzję,**
2. **zasadza od Telewizji Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz skarżącego Adama Szłapki kwotę 200 zł (słownie: dwieście złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Aneta Kardas

referent stażysta

UZASADNIENIE

Telewizja Polska S.A. (TVP S.A.); zwana dalej Spółką decyzją z 19 czerwca 2020 r. nr TVP/BZ-RS/027-6/2020, na podstawie art. 16 w związku z art. 5 ust. 2 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429); zwanej dalej u.d.i.p., art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 256); zwanej dalej K.p.a. oraz art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010), po rozpatrzeniu wniosku Adama Szłapki z 24 stycznia 2020 r. o udostępnienie informacji publicznej w zakresie wykazu wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących główne wydania „Wiadomości”, „Panorama Opinii”, „Minęła dwudziesta”, „Minęło 8”, „Woronicza 17”, „Gość Wiadomości”, „Forum”, a także wykazu rodzajów oraz wartości kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką”, odmówiła udostępnienia informacji publicznej.

W uzasadnieniu decyzji wskazała, że TVP S.A., mimo, iż jest spółką Skarbu Państwa dysponującą majątkiem publicznym i wykonującą zadania publiczne, to jako spółka prawa handlowego działa w warunkach wolnego rynku, co niesie szereg zagrożeń dla jej właściwego funkcjonowania. Udostępnienie pewnych informacji publicznie w sytuacji, gdy TVP S.A. nie ma możliwości uzyskania od konkurencyjnych podmiotów tożsamyh – danych, spowodowałoby zachwianie równowagi na rynku telewizyjnym i przez to również zagroziłoby interesom TVP S.A.

Zaznaczyła, że przychodów TVP S.A. nie stanowią wyłącznie środki publiczne, ale przychody te pochodzą także z innych źródeł, m.in. z obrotu prawami do audycji i z reklam i audycji sponsorowanych (art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji).

W ocenie Spółki informacje o wydatkach poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących główne wydania „Wiadomości”, „Panorama Opinii”, „Minęła dwudziesta”, „Minęło 8”, „Woronicza 17”, „Gość Wiadomości”, „Forum”, a także informacje o rodzajach oraz wartości kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką” posiadają na tyle istotną wartość gospodarczą, iż nie może nastąpić ich udostępnienie.

Podstawową działalnością TVP S.A. jest tworzenie i rozpowszechnianie audycji telewizyjnych. TVP S.A. cały czas stara się zapewnić jak najlepszą ofertę programową skierowaną na rynek medialny. W ramach tej działalności m. in. tworzy i nadaje audycje

informacyjne oraz rozrywkowe m. in. takie jak „Sylwester Marzeń z Dwójką”. TVP S.A. dąży do tego, aby jej oferta programowa zyskała możliwie najwyższą oglądalność. Oglądalność z kolei ma wpływ na przychody TVP, w szczególności na przychody z emisji spotów reklamowych. Niewątpliwie „Sylwester Marzeń z Dwójką” cieszył się u odbiorców dużą popularnością. Widać to było w wynikach oglądalności. Również dużą oglądalnością cieszą się programy informacyjne TVP.

Informacje o warunkach, w tym kosztach poniesionych przez TVP na wynagrodzenie dla dziennikarzy prowadzących audycje, o których mowa we wniosku, a także kosztów poniesionych w związku z organizacją z „Sylwestra Marzeń Dwójką” mają dla TVP istotne znaczenie.

Uzyskanie przez podmiot konkurencyjny informacji o wydatkach poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących główne wydania „Wiadomości”, „Panorama Opinii”, „Minęła dwudziesta”, „Minęło 8”, „Woronicza 17”, „Gość Wiadomości”, „Forum”, a także o rodzajach i wartości kosztów jakie TVP poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką” może wpływać na wzmocnienie pozycji rynkowej tego konkurenta, jednocześnie osłabiając na nim pozycję TVP S.A. Inne stacje telewizyjne również, z uwagi na swoją działalność na rynku mediów, prowadzą aktywność w zakresie produkcji i emisji audycji informacyjnych i rozrywkowych, w tym w zakresie produkcji i nadawania imprez sylwestrowych. Podmioty te konkurują z TVP SA i zainteresowane są poznaniem kosztów jakie w tym zakresie poniosła TVP SA oraz podmiotów, które w tym zakresie działają na rzecz TVP.

Sposobów wykorzystania informacji wytwarzanych przez TVP S.A. przez podmioty konkurencyjne jest wiele, jak np., to, iż konkurent TVP S.A. chcąc zorganizować swoją działalność produkcyjną i nadawczą w przedmiotowym zakresie, znając warunki organizacji takiej działalności przez Spółkę, może łatwiej wynegocjować korzystniejsze dla siebie warunki jej realizacji, a w szczególności może łatwiej pozyskać podmioty, które prowadzą tę działalność poprzez zaoferowanie im wynagrodzeń wyższych niż otrzymane od TVP S.A.

Spółka podała, że inne podmioty konkurencyjne w stosunku do TVP S.A. nie podlegają u.d.i.p., a zatem Spółka nie ma możliwości uzyskania informacji o warunkach produkcji audycji przez te podmioty w trybie tej ustawy.

Upublicznienie przedmiotowych informacji o wykazie wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących główne wydania „Wiadomości”, „Panorama Opinii”, „Minęła dwudziesta”, „Minęła 8”, „Woronicza 17”, „Gość Wiadomości”, „Forum”, a także informacji o rodzajach oraz wartości kosztów jakie TVP poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką” może chociażby potencjalnie

zagrozić interesom TVP S.A. Jedyną przesłanką ku utajnieniu wytwarzanych przez przedsiębiorcę informacji jest istnienie chociażby minimalnego, potencjalnego ryzyka zagrożenia interesów TVP S.A. Takie ryzyko występuje w przedmiotowym przypadku.

Spółka wskazała, że podjęła działania w celu zachowania informacji o wykazie wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla prowadzących główne wydania „Wiadomości”, „Panorama Opinii”, „Minęła dwudziesta”, „Minęła 8”, „Woronicza 17”, „Gość Wiadomości”, „Forum”, a także informacji o rodzajach oraz wartości kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką” w poufności nadając im klauzulę „tajemnica przedsiębiorstwa” zgodnie z wewnętrznym aktem prawnym spółki, tj. Instrukcją Ochrony Tajemnicy Przedsiębiorstwa stanowiącą Dział II Polityki Bezpieczeństwa Informacji w TVP S.A. Takie działanie ogranicza grono osób, mających dostęp do treści przedmiotowych informacji, skutecznie uniemożliwiając dostęp do nich osobom trzecim. Zgodnie z pkt II Załącznika nr 1 do Działu II Polityki Bezpieczeństwa Informacji w TVP S.A. klauzula „tajemnica przedsiębiorstwa” może zostać nadana dokumentom i materiałom, jeśli ich wytwórca uzna je za szczególnie istotne z punktu widzenia interesu Spółki. Zdaniem TVP S.A. powyższe informacje i umowy mają takie istotne znaczenie.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Adam Szłapka wniósł o uchylenie decyzji TVP S.A. z 19 czerwca 2020 r., a także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie:

1. przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:
 - a) art. 7 w zw. z art. 77 i art. 107 K.p.a., poprzez nieprzeprowadzenie wszystkich czynności dowodowych, co skutkowało przyjęciem, że wszystkie pytania z jego wniosku są objęte tajemnicą przedsiębiorstwa,
 - b) art. 8 § 1 K.p.a., poprzez prowadzenie postępowania w sposób nierzetelny, w oparciu o subiektywne odczucia podmiotu zobowiązanego, bez uwzględnienia słusznego interesu społecznego i rzeczywistej woli strony,
2. przepisów prawa materialnego mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:
 - a) art. 31 ust. 3 w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji RP, poprzez przyjęcie, że akt wewnętrznie obowiązujący, który nie jest ustawą może ograniczać korzystanie z konstytucyjnych wolności i praw,
 - b) art. 61 ust. 1 w zw. z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP, poprzez przyjęcie, że jego wniosek dotyczy informacji objętej tajemnicą przedsiębiorstwa lub też, że podmiot

zobowiązany nie jest zobligowany do udzielenia informacji ze względu na to, że obowiązek ten nie obejmuje stacji komercyjnych,

- c) art. 16 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 2 u.d.i.p., poprzez odmowę udostępnienia informacji publicznej w wyniku błędnego przyjęcia, że wnioskowana informacja jest objęta tajemnicą przedsiębiorstwa.

Skarżący wskazał, że TVP S.A. stała się w Polsce stroną dyskursu politycznego. Postawa pracowników zatrudnionych w Spółce, a także sposób jej zarządzania nasuwa liczne i uzasadnione wątpliwości co do bezstronności i rzetelności podmiotu. Dotyczy to również przekroju zapraszanych gości, dysponowania czasem antenowym czy sposobu realizacji misji publicznej. Kontrowersje wzbudza także fakt przyznania TVP S.A. kwoty 2 mld zł. Sprawy wewnętrzne Spółki stały się sprawami wszystkich obywateli, z których podatków utrzymywana jest TVP. Unikanie udzielenia informacji publicznej potęguje jedynie kontrowersje wokół TVP i nadwyręża jej wątpliwą reputację.

Podkreślił, że na kanwie orzeczeń (wyroku z 7 sierpnia 2019 r., sygn. akt II SA/Bd 184/19, 25 września 2019 r., sygn. akt IV SA/Po 437/19, z 16 października 2019 r., sygn. akt IV SAB/Wa 204/19 i 17 stycznia 2020 r., sygn. akt I OSK 1489/18) i stanowiska doktryny wynika, że na podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej ciąży obowiązek wykazania, że dana informacja spełnia obiektywnie uzasadnione przesłanki uznania jej za tajemnicę przedsiębiorstwa. Przeprowadzony wywód musi znaleźć odzwierciedlenie w treści uzasadnienia prawnego i faktycznego decyzji. Organ nie może przyjmować z góry, że każda informacja, nawet ta która nie ma żadnej wartości, lub której ujawnienie nie jest w subiektywnej ocenie „dobre” dla przedsiębiorcy, może być objęta tajemnicą. Przeciwnie, organ powinien poszukać takich rozwiązań, które mogłyby pogodzić wszystkie sporne wartości oraz prawa. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 17 lipca 2019 r., sygn. akt II SAB/Gd 59/19 stwierdził, że w przypadku ingerencji w prawo do prywatności, dopuszczalne jest pojmowanie prawa do wynagrodzenia jako kosztów utrzymania danego etatu, a nie środki które otrzymuje dana osoba. Odmienne postępowanie, bez wyważenia chronionych wartości, narusza art. 8 § 1 K.p.a. i słuszny interes stronny. Podmiot zobowiązany nie może poszukiwać wszystkich rozwiązań, które by uniemożliwiły realizację wniosku. Przeciwnie musi proponować optymalne rozwiązanie, które by respektowało słuszny interes strony oraz interes społeczny. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 17 marca 2020 r., sygn. akt III SAB/Wa 317/19 wskazał, że „Z zestawienia dwóch wartości, tj. zasady jawności informacji publicznych oraz obowiązku ochrony prywatności, tajemnicy przedsiębiorcy i danych osobowych osób fizycznych, można wyprowadzić wniosek, że

możliwe jest udostępnianie informacji publicznej w sposób nienaruszający wskazanych dóbr chronionych. Służy temu m.in. tzw. anonimizacja danych wrażliwych.”

Zdaniem skarżącego na TVP S.A. będzie ciążyła odpowiedzialność za ocenę wniosku, ustalenie stanu faktycznego, ocenę materiału dowodowego oraz subsumpcję. Dokonanie oceny, że każda informacja dotycząca zasad funkcjonowania i finansowania podmiotu publicznego jest tajemnicą przedsiębiorstwa, bez rozważania ukrycia danych wrażliwych, jest naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów, co ma swój skutek w treści uzasadnienia decyzji.

Skarżący wyjaśnił, że TVP S.A. realizuje misję publiczną w zakresie telewizji i jest finansowana z budżetu państwa. Jako podmiot wydatkujący środki publiczne podlega szczególnej kontroli społecznej oraz prawnej. Dochodzą tutaj również obowiązki wynikające z zapisów prawa handlowego, tj. publikowania sprawozdań finansowych. Nieprzekonywujące są tłumaczenia Spółki, że wnioskowane informacje są objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, skoro już z mocy przepisów odrębnych zobligowana jest do publikowania takich danych. Jeżeli faktycznie TVP S.A. obawiała się, że realizacja wniosku narusza inne chronione prawem dobra lub wolności, to mogłaby nie tylko dokonać anonimizacji danych wrażliwych, ale ograniczyć się do podania ile pieniędzy wydaje na utrzymanie konkretnego etatu. Obejmuje tutaj także kwestię publikacji kosztów organizacji „Sylwestra Marzeń”.

Zaznaczył, że zarzuty stawiane zaskarżonej decyzji dotyczą przede wszystkim tego, czy na podstawie dokumentu wewnętrznie obowiązującego możliwe jest ograniczenie prawa do informacji publicznej o wydatkowaniu środków publicznych, a także czy przedmiot wniosku z 24 stycznia 2020 r. dotyczy informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa.

Wewnętrzne regulacje TVP S.A., które odnoszą się do zagadnienia tajemnicy handlowej i przedsiębiorstwa dotyczą jedynie wewnętrznych procedur obowiązujących w Spółce. Nie jest to akt prawny, na podstawie którego można odmówić udzielenia informacji i na podstawie którego można oprzeć treść rozstrzygnięcia. Spółka nie może, powołując się na swoje akty wewnętrzne, odmówić udzielenia odpowiedzi bez rozważania formalnych i materialnych przesłanek, które przewidział ustawodawca w aktach odrębnych. Takie działanie wkracza niebezpiecznie w fundament chronionego, konstytucyjnego prawa. Prawo do informacji, o jakim mowa w art. 61 ust. 1 Konstytucji RP, obejmuje informację o takiej aktywności podmiotów wskazanych w Konstytucji RP, która ukierunkowana jest na wypełnianie określonych zadań publicznych i realizowanie określonych interesów i celów publicznych. Z treści art. 31 ust. 1 Konstytucji RP wynika również, że wszelkie ograniczenia

praw oraz wolności mogą być interpretowane ściśle, bez stosowania wykładni rozszerzającej.

Odmienny wywód prowadziłby do tego, że na podstawie regulacji wewnętrznej można byłoby objąć każdą informację, nawet taką niemającą wartości gospodarczej klauzulą tajemnicy. Konsekwencją byłoby uniemożliwienie jakiegokolwiek kontroli społecznej nad funkcjonowaniem podmiotów publicznych.

W odpowiedzi na skargę Spółka wniosła o jej oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe argumenty faktyczne i prawne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2167), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem zaskarżonej decyzji administracyjnej. Jest więc to kontrola legalności rozstrzygnięcia zapadłego w postępowaniu administracyjnym, z punktu widzenia jego zgodności z prawem materialnym i procesowym.

Oceniając przedmiotową decyzję według powyższych kryteriów, należy uznać, że skarga zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 61 Konstytucji RP obywatel ma prawo do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne. Prawo to obejmuje również uzyskiwanie informacji o działalności organów samorządu gospodarczego i zawodowego, a także innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania władzy publicznej i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Konkretyzację powyższego prawa realizuje ustawa o dostępie do informacji publicznej. Stosownie do treści art. 1 ust. 1 u.d.i.p. każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie w niej określonym, przy czym prawo dostępu do informacji publicznej przysługuje każdemu obywatelowi (art. 2 ust. 1 ustawy). Do udostępnienia informacji publicznej obowiązane są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne (art. 4 ust. 1 ustawy).

Art. 6 u.d.i.p. wymienia kategorie informacji publicznej, które na mocy ustawy podlegają udostępnieniu, przy czym z uwagi na treść art. 1 ust. 1 ustawy nie jest to katalog zamknięty. Informacją publiczną w rozumieniu ustawy jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych

podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Zatem jest nią treść wszelkiego rodzaju dokumentów (wystąpień, opinii i ocen) odnoszących się do organu władzy publicznej lub podmiotu niebędącego organem administracji publicznej związanych z nimi bądź w jakikolwiek sposób dotyczących ich i są nimi zarówno dokumenty bezpośrednio przez nie wytworzone, jak i te, których używają przy realizacji przewidzianych prawem zadań nawet, jeżeli nie pochodzą wprost od nich. Niezależnie od powyższego, aby konkretna informacja posiadała walor informacji publicznej, to musi się odnosić do sfery faktów.

W rozpoznawanej sprawie nie jest sporne, że wykaz wydatków na wynagrodzenie dla dziennikarzy oraz wykaz rodzajów i wartości kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką” stanowi informację publiczną (art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f w zw. z art. 1 ust. 1 u.d.i.p.).

Nie budzi również wątpliwości fakt, że TVP S.A. jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej, na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 5 u.d.i.p., zgodnie z którym zobowiązanym do udostępnienia takiej informacji są podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. TVP S.A. jest jednoosobową spółką Skarbu Państwa, której celem jest wypełnianie zadań radiofonii publicznej w Polsce (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 lutego 2015 r., sygn. akt I OSK 876/14, LEX nr 1771994).

Istotą sporu w niniejszej sprawie jest kwestia zasadności odmowy udostępnienia żądanej informacji publicznej, to jest udostępnienia wykazu wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy wskazanych audycji oraz wykazu rodzajów oraz wartości kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką”, w oparciu o art. 5 ust. 2 u.d.i.p., tj. z uwagi na tajemnicę przedsiębiorcy.

Definicja legalna tajemnicy przedsiębiorstwa została zawarta w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010, z późn. zm.); zwanej dalej u.z.n.k. Z powyższego przepisu wynika, że aby dana informacja stanowiła tajemnicę przedsiębiorstwa, musi spełniać warunki: a) poufności, b) braku ujawnienia, c) zabezpieczenia informacji. Bliższa analiza wskazanych powyżej elementów uprawnia do twierdzenia, że w zasadzie powyższe przesłanki da się sprowadzić do jednego wspólnego mianownika, tj. poufności. Jeżeli bowiem przedsiębiorca

nie podjął działań w celu zabezpieczenia poufności, to informacja nie jest poufna, skoro każdy może mieć do niej dostęp. Informację można uznać za chronioną na podstawie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji tylko wówczas, jeśli jest ona poufna. Pozostałe przesłanki w postaci braku ujawnienia informacji i podjęcia działań zabezpieczających są jedynie konsekwencją przesłanki poufności. W rezultacie, interpretując art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, można powiedzieć, że tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi poufna informacja posiadająca wartość gospodarczą, a w szczególności informacja techniczna, technologiczna lub organizacyjna (por. Michalak, „Komentarz do art. 11 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji” w: M. Zdyb (red.), A. Michalak, M. Mioduszeński, J. Raglewski, J. Rasiewicz, M. Sieradzka, J. Sroczyński, M. Szydło Marek, M. Wyrwiński, „Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz.”, publ. LEX nr 93420). Podobnie w tej kwestii wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z 7 marca 2003 r., sygn. I CKN 89/01 (publ. LEX nr 583717).

Odnosząc się do argumentów podniesionych w zaskarżonej decyzji uzasadniających odmowę udostępnienia wykazu wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących wskazane we wniosku programy, należało uznać, że Spółka nie uzasadniła w sposób wyczerpujący twierdzenia, że żądana informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa. W orzecznictwie przyjmuje się, że nie jest wystarczające ogólne wskazanie w decyzji odmawiającej udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej, że żądane informacje objęte są tajemnicą przedsiębiorstwa. Konieczne jest wykazanie, że te konkretne informacje zawierają tajemnicę przedsiębiorstwa. Szczególnie precyzyjne i wyczerpujące uzasadnienie powinny zawierać te decyzje, w których dokonuje się analizy takich klauzul generalnych jak „tajemnica przedsiębiorcy” i „tajemnica przedsiębiorstwa”. (...) Podczas analizy powyższych okoliczności istotne jest także i to, że ograniczenie dostępności informacji publicznej ze względu na tajemnicę ustawowo chronioną ma charakter wyjątku od zasady jawności informacji publicznej. Oznacza to, że podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej nie może ograniczyć się do zdawkowego oświadczenia o istnieniu takiej tajemnicy. Wskazanie konkretnej podstawy i zakresu utajnienia danej informacji jest konieczne ze względu na specyficzny charakter ochrony tajemnicy przedsiębiorcy. W tych przypadkach przedsiębiorca musi szczegółowo określić, z czego wywodzi daną przesłankę odmowy i w czym znajduje ona uzasadnienie. Ewentualne przesłanki nieudzielenia informacji publicznej z powyższego powodu muszą być wyjaśnione w sposób wyczerpujący i precyzyjny. Dopiero taka argumentacja, w połączeniu z udostępnionymi

sądowi materiałami źródłowymi, umożliwi ocenę zasadności zastosowanych przesłanek utajnienia wnioskowanej informacji publicznej (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2018 r., II SA/Łd 125/18).

W uzasadnieniu swojej decyzji Spółka ogólnikowo argumentowała, że ujawnienie wynagrodzeń dziennikarzy spowodowałoby zachwianie równowagi na rynku i zagroziłoby interesom TVP S.A. Spółka wskazała, że konkurencyjne stacje również prowadzą produkcję audycji telewizyjnych i są zainteresowane poznaniem kosztów jakie ponosi Telewizja Publiczna, wobec czego wnioskowane informacje mają dla TVP istotną wartość gospodarczą.

Przedstawiona w zaskarżonej decyzji argumentacja nie jest przekonująca. Należy bowiem zauważyć, że TVP S.A. jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej, a więc powinna dbać o transparentność zwłaszcza swoich wydatków i powinna liczyć się z potencjalną koniecznością ujawnienia szczegółów dotyczących gospodarowania swymi finansami. Nie jest wystarczający do powoływania się na tajemnicę przedsiębiorstwa sam fakt, że upubliczniona informacja, jak wynika z twierdzeń organu, może posłużyć konkurentom wynegocjowaniu korzystniejszych warunków z innymi dziennikarzami. Trudno dopatrzeć się związku, sugerowanego przez organ, między zgodnym z wnioskiem upublicznieniem wykazu wydatków przez TVP S.A. a hipotetycznym wynegocjowaniem wynagrodzenia między konkurencyjną stacją i innym podmiotem zatrudnionym u konkurenta, który miałby wpływ na interesy TVP S.A. Ponadto nie uzasadniałaby również wyłączenia jawności możliwość np. „wrogich przejęć” swych pracowników przez innych uczestników rynku medialnego, przed którymi można się chronić formułując w umowach klauzule wyłączające możliwość zatrudnienia u konkurencji. Jeśli zaś takich umów TVP S.A. nie zawierała, to nie może niejako w zastępstwie w niniejszym postępowaniu skutecznie powoływać się na tajemnicę przedsiębiorstwa i skutkami własnej niefrasobliwości obciążać wnioskodawcę, ograniczając jego konstytucyjne prawo do dostępu do informacji publicznej. Zaznaczenia przy tym wymaga, że TVP S.A. uznała za tajemnicę przedsiębiorcy informację o całościowych wydatkach poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy prowadzących wskazane programy, nie przedstawiając żadnego dokumentu obrazującego te koszty, z którego wynikałby zamiar zachowania ich w poufności. Podsumowując, na podstawie informacji wskazanych przez organ należy stwierdzić, że nie wykazał on, aby wykaz wydatków poczynionych na wynagrodzenia dla dziennikarzy stanowił informację posiadającą wartość gospodarczą, uzasadniającą odmowę udzielenia informacji publicznej.

Odnosząc się natomiast do żądania wykazania wskazanych rodzajów kosztów jakie TVP S.A. poniosła w związku z organizacją wydarzenia „Sylwester Marzeń z Dwójką”, to w ocenie Sądu w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji TVP S.A. nie wykazała w sposób dostateczny dlaczego informacja ta stanowi tajemnicę przedsiębiorcy, w oparciu o którą możliwa jest odmowa udostępnienia informacji publicznej z powołaniem się na art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Organ w istocie powtórzył swoją argumentację wskazując, że ujawnienie wnioskowanej informacji spowodowałoby zachwianie równowagi na rynku medialnym i zagroziłoby interesom TVP S.A. Spółka wskazała, że konkurencyjne stacje również prowadzą produkcję audycji telewizyjnych i są zainteresowane poznaniem kosztów jakie ponosi Spółka, wobec czego wnioskowane informacje mają istotną wartość gospodarczą.

Sąd uznał, że przedstawienie rodzajów i wartości kosztów przez TVP S.A. w żaden sposób nie wpływa na ocenę kondycji finansowej TVP, co mogłoby być interesujące dla konkurencji. Należy uznać, że tylko konkretne dane o kondycji finansowej spółki mogą podlegać ochronie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

TVP S.A. w odpowiedzi na wniosek nie wyjaśniła konkretnie, jakie koszty nie mogą być upublicznione z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa, w tym czy nie może być upubliczniona nawet struktura wydatków. Spółka nie wykazała, czy uzasadnieniem odmowy udzielenia informacji wnioskodawcy jest kwestia ujawnienia wysokości cen w umowach zawartych z zewnętrznymi kontrahentami bądź wynagrodzeń pracowników TVP S.A. czy też ujawnienie jakichś innych bliżej niesprecyzowanych warunków organizacji „Sylwestra Marzeń z Dwójką”. Zamiast tego TVP S.A. w decyzji ograniczyła się do ogólnych stwierdzeń odnoszących się do tego, że podobne imprezy są organizowane przez konkurentów na wolnym rynku. W tym zakresie Sąd uznał argumentację TVP S.A. za niewystarczającą.

Rozpatrując sprawę ponownie, TVP S.A., jako podmiot zobowiązany, weźmie pod uwagę dokonaną powyżej ocenę prawną. W konsekwencji, mając na względzie zarówno uwarunkowania formalne, wyrażone m.in. w K.p.a., jak i materialne przepisy u.d.i.p., w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości TVP S.A. wykaże, czy rzeczywiście zachodzą przesłanki do zastosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p., z uwagi na tajemnicę przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 11 ust. 2 u.z.n.k.

Biorąc powyższe pod uwagę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał zarzuty skargi za uzasadnione i dlatego na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c P.p.s.a uchylił zaskarżoną decyzję.

Na podstawie art. 200 P.p.s.a. Sąd zasądził od TVP S.A. na rzecz skarżącego Stowarzyszenia kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, na którą składa się wpis sądowy.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Aneta Kardas
referent stażysta